

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLONYA.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 ft. — kr. 1/2 évre 2 ft. 50 kr.

Hirdetési díj: Öt-hatásos pótlórért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szintén több ízben hirdetések, az a szeriat a legolcsóbb árért.

Magyarország legyen magyar.

Egy jobboldali képviselő néha nem resteli gondolatait papírra is tenni. Nem lehet tőle a jóakaratot sem megtagadni, csak az a baja, hogy többet tett szavál, mint tettel a — hazáért.

Magyarország legyen magyar. Ki ne óhajtana ez eszmét megvalósítani?

Ugye — akarla vagy nem akarla — sokan nem tudják meghatározni az utat helyesen arra nézve, hogy ama szent eszmének, melynek minden igaz hazafi keblében élni kell, valóságát munkálják.

A központi bizottság okt. 31-én letárgyalván a főrendiház által a választási törvényre tett módosításokat, az eredmény a képviselőház elé fog terjesztetni.

Egy jobboldali lap írja a következő sorokat: A budapesti sajtó kárhözta a közös hadügyi miniszteriumot a miatt, hogy ez állítólag holmi drága ajándékokat talált az osztrák honvédeknek adni a közös fegyvertár (Wenzel-féle) puska-készleteiből, a melyek a seregredeknek használtak, helyükbe a Wörndl-féle tökéletesebb fegyver tételvé.

A másik táborból. A „Pesti Napló” és „Reform” keves hja, hogy hajba nem kaptak amugy magyaroson. — A „Ref.” t. i. azt olvasta ki Ghyczy multkori beszédéből, hogy az Kerkápolyt vádolta a pénzügyi zavarokért s Lónaynak elismerést szavazott volna. — Hogy miért fáj az a „Napló”-nak, bajos volna kitálatni. — Csak nem fél Lónaytól, hogy ellenzék akar lenni, azért, hogy néha „vacsorát” ad jó barátainak. Mindenesetre nagy baj lehet az országra miniszterének könnyelműsége, s mindenesetre igaz, hogy e könnyelműség a mi országos gazdálkodásunkban is észrevehető: azonban, mivel közös alapon, t. i. a közösgyes alapon állt a két volt financ-kapacitás, annyit mondhatunk, hogy elszegényedésünkben mindkettőnek egyenlő érdeme van. Különb az egész vitát a Napló „izetlen”-nek és „kellemetlen”-nek tartja. Elhiszszük.

A győri ügyvédegyet az ügyvédi rendtartás tárgyában” kiadott igazságügyi-miniszeri törvényjavaslata már évekket eelőtt észrevételeket dolgozott ki, melyeket most, a javaslat újonnan a képv. házbau tárgyalatván, megkülönbözt a képviselők- és hírlapszerkesztőségeknek.

A legközelebbi előléptetés alkalmával a honvédségnek az alábbirt kinevezések történetek: a gyalogságnál két ezredest, öt alezredest, nyolcz őrnagy, egy első osztályu százados, és harminczöt hadnagy. A lovasságnál: egy ezredest, két alezredest, három százados, nyolcz főhadnagy. A szabadságot állománybeliek közt: a gyalogságnál: egy százados, három főhadnagy, és 40 hadnagy, a lovasságnál: három főhadnagy és hat hadnagy: ezeken kívül a kezelesi, hadbírói, és egészségügyi osztályoknál is történetek előléptetések.

A hazai fegyverházkban u. m. Munkács, Vác, Lipótvár, és Illován a folyó évről közrebocsátott kimutatás szerint 3000 fegyver

előkészítésének bírói széke előtt bátran elvállalja tetteit a felelőséget.

Igy érjük el azt a boldog időt, midőn — Magyarország valóban magyar lesz.

De a míg az apró egyéni érdekek nyomtatnak előtérbe, s udvariassággal viselgetnek azok iránt, a kik azért simogatnak bennünket, hogy elpusztítsanak észrevétel nélkül: addig a szolgaságot tüntünk kell.

A milyen mértékkel mérnek nekünk, hasonlóval fizessünk vissza.

Hisz az életerő magvan bennünk, csak ne igyekezzünk azt önmagunk el-tompítani.

Az önbizalom a legjobb vezér. Ez csodákat mívelhet.

A központi bizottság okt. 31-én letárgyalván a főrendiház által a választási törvényre tett módosításokat, az eredmény a képviselőház elé fog terjesztetni.

Egy jobboldali lap írja a következő sorokat: A budapesti sajtó kárhözta a közös hadügyi miniszteriumot a miatt, hogy ez állítólag holmi drága ajándékokat talált az osztrák honvédeknek adni a közös fegyvertár (Wenzel-féle) puska-készleteiből, a melyek a seregredeknek használtak, helyükbe a Wörndl-féle tökéletesebb fegyver tételvé.

A másik táborból. A „Pesti Napló” és „Reform” keves hja, hogy hajba nem kaptak amugy magyaroson. — A „Ref.” t. i. azt olvasta ki Ghyczy multkori beszédéből, hogy az Kerkápolyt vádolta a pénzügyi zavarokért s Lónaynak elismerést szavazott volna. — Hogy miért fáj az a „Napló”-nak, bajos volna kitálatni. — Csak nem fél Lónaytól, hogy ellenzék akar lenni, azért, hogy néha „vacsorát” ad jó barátainak. Mindenesetre nagy baj lehet az országra miniszterének könnyelműsége, s mindenesetre igaz, hogy e könnyelműség a mi országos gazdálkodásunkban is észrevehető: azonban, mivel közös alapon, t. i. a közösgyes alapon állt a két volt financ-kapacitás, annyit mondhatunk, hogy elszegényedésünkben mindkettőnek egyenlő érdeme van. Különb az egész vitát a Napló „izetlen”-nek és „kellemetlen”-nek tartja. Elhiszszük.

A győri ügyvédegyet az ügyvédi rendtartás tárgyában” kiadott igazságügyi-miniszeri törvényjavaslata már évekket eelőtt észrevételeket dolgozott ki, melyeket most, a javaslat újonnan a képv. házbau tárgyalatván, megkülönbözt a képviselők- és hírlapszerkesztőségeknek.

A legközelebbi előléptetés alkalmával a honvédségnek az alábbirt kinevezések történetek: a gyalogságnál két ezredest, öt alezredest, nyolcz őrnagy, egy első osztályu százados, és harminczöt hadnagy. A lovasságnál: egy ezredest, két alezredest, három százados, nyolcz főhadnagy. A szabadságot állománybeliek közt: a gyalogságnál: egy százados, három főhadnagy, és 40 hadnagy, a lovasságnál: három főhadnagy és hat hadnagy: ezeken kívül a kezelesi, hadbírói, és egészségügyi osztályoknál is történetek előléptetések.

A hazai fegyverházkban u. m. Munkács, Vác, Lipótvár, és Illován a folyó évről közrebocsátott kimutatás szerint 3000 fegyver

A válságról Horváth Gyula orsz. képviselő kis rőpiratát írt, mely Légrády testvérekkel jelent meg.

Horváth Gyula azon anyagi és politikai válságról szól, mely az egész országban tapasztalható. Azt hiszi, „ha a többség egyes tagjai megkísértenék egyetlen egyszerű azon nézeteket, mivel választóikat lelkesítésre ragadták, és mit az országház kivételével mindenütt nyíltan elmondanak, érvényre emelni, mennyire más többség alakulna a parlamentben egy pár perc alatt, melynek azon előnye is volna a mostani fölött, hogy az eszmék és elvek ugyanazonossága, nem pedig a helytelenül fölfogott érdekközösség, mely a cliqueuralommal soha nem tud megküzdéni, kötné ezt össze.” — E sorok tartalmazzák a rőpirat végső következtetéseit.

Az új román metropolitaválasztás.

Debreczen, nov. 3. Megtörtént tehát a görögkeleti román metropolita választása. A mitől előre tartottak a lapok, a mitől előre félt a mérsékelt magyar közvélemény: megtörtént. Babesék befolyása következtében meg lett választva Popasu a karánsebesi püspök. — Előre figyelmeztetve a magyar kormány, hogy iparkodjék törvényes uton befolyását felhasználni, hogy ha nem nyernék is az új szellemű püspök személyében Olteanu-féle becsületet magyar érzelmi főpapat, legalább ne legyen az új érsek a Babes-párt játszó lapdája.

Valóban megletszik, hogy a görögkeleti románok közt nagyon kevés a mérsékelt magyarbarát elem, de annál több a szélsőségekben elmerült nemzetiségű ellenzék. — Halljuk, hogy a kormány, minden a választásra vonatkozó okmány azonnali felküldését rendelő el. Mi lesz ebből ismét? Az, hogy a kormány ismét kénytelen lesz a románokkal szemben is oly állást foglalni el, mint minót a multkor a szerbek ellen kellett tanúsítania. Ha ezen új választás meg fog erősíteni, sokkal jobbosabb lesz majd a végvidéki polgárostott új megkülönböztetés jőznelvű román képviselőket nyerni. Ez mindenki előtt világos lehet, ki a papok befolyását ismeri a szerbek és románoknál.

Kénytelenek vagyunk azt nyíltan kimondani, hogy míg az egyes, a kamarilla által félrevezetett nemzetiségű eedigi magyarellenes áramlatukban megmaradnak: nem kívánunk közülök senkit sem látni országgyűlési partuk padjain, sőt örülünk már annak is, ha — bármí érdeknel fogva is — a jelenlegi többség tagjai közt ilnek közülök egyesek, örülünk, ha oly választásokról vehetünk tudomást, minőket Kraszó-s Temesmegyében Olteanu befolyása hozott létre. (Szerk.) Ezen két, tulajdonlag románok által lakott megyében tudjuk az utóbbi követválasztás alkalmából egyetlenege román nemzetiségű tulzó sem jutott be az országgyűlésbe. — Mindenütt megbuktak a Babesek s más e fajta mák-virágok. Hogy lesz ez majd a jövőben, ha a görögkeleti románokat egy, a Babes-pártja által felemlt Popasu fogja egyházilag kormányozni: igen könnyű belátni. Ezután lesznek majd Babes-ek, Doda Trajan-ök s egyéb ily szélső román hazafiak, kik talán ismét évtizedekre kihatolag fogják a magyar és román nemzet közti közlekedést és kölcsönös megértést előadni. Ily aggodalmak által gyötörtelve, nem tudunk Popasu megválasztásának örülni, s elvárjuk a magyar kormány e tekintetben tapintatos eljárását.

A halottak emlékeztetőre tömegesen hullámozott ki a fővárosi kegyeletes közönség a temetőket. Valóságos népvándorlássá vált a sirlítogatás az esti órákban, mikor alig volt már

De a másik perczben vízzé válik ottan. . . — Óh, hogy az örömben, a bánat is ott van!

Néma volt az öröm, de zokog a bánat, Elbeszéli sorsát szerető ifjánka. . . — Óh, sőt ez a sors. . . mi védi, mi tartja: Hogy szive e perczben meg nem szakad rajta?

Mi védi, mi tartja? — a remény?! — az távol! A kétségbeesés szív élet magából. . . — Arra támaszkodik, mint koldus a botra: De felteszi titkon, hogy azt is eldobja. —

Mig azonban ekként forr, s zokog a bánat, Megzörren a bokor, léptek zaja támad. — Kardot ránt az ifju s elrohan a neszre. . . — Jaj, ki ott állógott, el van az most veszte!

Karcu lovag volt az, fekete pánczéiban; — Nemcsak a kezében, — szívében is acél van. — Szembe áll Lorántal, s szeszeceng a fegyver. . . — Elők sora mindjárt kevesebb lesz egygyel!

De mi ég csudája! — im Lorántnak vére Hűledez, és a kard megmered kezébe. . . — Térdre hull és rebeg: „jó uram, bocsánat!” — — Ki volt az? — maga, vagy tán árnya királynak?

Magyar és osztrák ünnepély Párisban

Kodolics, osztrák-magyar katonai attaché tiszteletere, ki legközelebb elhagyja Párisot, okt. 27-én bucsulakomát adott, — mely Brestantnál, a „restaurant des lettres”-nél történt. Az ünnepélyt Újfalvi, az ismert nevű párisi tanár közönségtől fel, következőleg: A szomorúság érzetével vagyunk mi itt együtt, melylyel azonban az elégtűtség érzése vegyül. Ha a legmelyebben sajnáljuk is barátunk eltávozását, ki mindazonk, kik vele érkezésbe jöttek, szeretettel s becsülettel megtudta szerezni, úgy másrészt örövendük, hogy Kodolics attachéknak nyilván megmondhatjuk, mennyire méltanyoljuk a szolgálatokat, melyeket használtak tett. A kitűnő tiszt egészségére emeltem tehát poharamat, ki az osztrák-magyar hadsereget Franciaországban oly kitűnően képviselte, azon bátor katona egészségére iszom, ki Európában, Afrikában s Amerikában Ausztria uralkodójának zászlóját oly magasan lobogtatta. Kodolics megköszönvén e kitűnő tisztelet, így szól: A hazaszeretet igazában csak idegen földön nyilatkozik, mert a szempontokat tágabált teszi. Ha Franciaországban egy magyar s egy cseh találkoznak, osztrák-magyar hűbőfűsáknak érzik magukat; ha egy francia, egy német s egy spanyol Amerikában találkoznak, európaiaknak érzik magukat s kezet szorítanak. Toaszót: a párisi osztrák-magyar telepre emelte. Khon Eduard Franciaország s Mac-Mahonra ivott. Poharat emelt ezután Osztrák Ganasco, de Follon francia ezredes az osztrák és magyar uralkodók: Az ünnepély csak 12 óra felé ért s igen barátságos hangulatban véget.

Borsszemek.

Nagy-Károly, nov. 2. Mióta „Furcsa” egy kissé megismertette az olvasó közönséggel a királyi csendéletet, már innen onnan egy hónap is elmúlt. Azóta történtek el események, melyek mindenesetre figyelmet érdemelnek. Mielőtt azonban azokról szólnék, kötelességem reflektálni a „Debreczen” 204. számában megjelent azon rövid tudósításra, mely szerint a n.-királyi főkapitány értesítést küldött be (vajon ki írta neki?) miszerint a „Debr.” 193. számában ellene írtak, minden

alapot nélkülözönek. — Hogy meri ezt egy hivatalnok tenni? Hogy meri Péterffy ennyire tagadni a tényeket? Vagy nem tudta értesítése beküldésekor még, hogy folyó hó, ha jól tudom 23-dikán lesz neki dolga a helyb. kir. törvényszék előtt? akkor leend t. i. tárgyalása azon Cseleak-féle ügynek, melyet ő, jól tudom kinek diktálására, oly „farkas” dühvel tagad. Mintha nem tudná azt a királyi közönség, hogy azon nevezett szegény embert önk 3-szor büntették semmiért! Majd elvállik még e hónapban, széna-e vagy szalma? — Különb igen érdekes az is, hogy Péterffy, ki tanuk előtt jelenté ki annak idején, hogy Hemmert M. elfogatásáról leginkább tudomása sincs, mégis referált Szatmárra a püspöknek e „hegedüs” tényről. Legalább az ő neve van aláírva. De ő maga is kijelenté, miszerint Hegedüs küldött le neki valami aláírni vaót, s ő aláírta, a nélkül, hogy elolvasta volna tartalmát. (Ugy halljuk. Hemmert ez okmány szintén bejuttatja a kir. törvényszékhez, s ennek alapján Péterffy perbe fogja.) — Mert azt kell tudnunk, hogy nálunk létezik egy titkos iroda, melynek feje a dicós polgármester ur, tolla az aljegyző. — Itt gyártanak holmi Cserniféle cikkek, vagy feladások egyes személyek ellen. Magannak is több alkalommal volt az aljegyző ur kezeirésára, s Heg ur „becsületos” stilyusára ismerni ily vakondok természetét félreemelyeknél, melyeknek néha Péterffy is aláír — balek módjára.

Nem lesz talán érdektelen a t. olvasóra nézve tudomásul venni a Hegedüs bankrozzorium azon nagyszerű tettét, hogy ok az önszegélyző népbank számára, illetőleg maguk számára új alapszabályokat készítettek, fel is terjesztették azokat az illető miniszteriumhoz megerősítés végett. Azonban az 17494. sz. a. kelt miniszteri leirat értelmében, alapszabályaik vissza lettek dova, azoknak szerzőire ki lett mondvá, hogy többször ellenmondása estek, sok következetlenség és helytelenség fordul elő, sőt a m. miniszterium meg le is hordta őket azon tetteikért, hogy a földmívelési miniszterium egyik főhivatalnokát illeté baigák voltak alap-talan vádakkal ellent. Bezzeg más leirat jött akkor, mikor Novák terjeszté fel alapszabályait. Igen köszönjük az illető m. miniszterium azon valóban szükséges gondoskodását intézetnek fellett, mely nem engedti azt gründerék és Schwinderek barlangjává fajulni, hanem hogy maradjon ezután is népbank. Az említett miniszteri rendelet értelmében vajon mikor lesz ismét közgyűlés?

Jó hogy eszembe jutott. A jul. 19-diki közgyűlésből kifolyólag bankintézetünk f. évi szept. 6-kán ismét gyűlést tartott. Ez alkalommal módosították az alapszabályok. A jegyzőkönyv 4-dik pontja szerint Cserni József hozzá méltó pajtásaival indítványt adott be, mely szerint — mindenféle zöldekek indokolva — egy „tekinthetős” küldöttség” menesztessék a megye főispánjához, hogy fejtesse le a vagy töresse kerékbe, vagy akármiféle halálalá végezze ki azt a roz, azt a szarnok öreg Jenev Dániel főjegyzőt, mert minek adott ő annak az istentelen Hemmertnek, — ki gyűléstet „zsinagógának” számvizsgáló bizottság jelentését (nagyigazán) „huzagságos” irlyát „aljasnak” nevezte — oly bizonyítványt, mely Hegedüsnek e kebelbarátjának Cserninek nem tettett? Hogy mert tek. Jenev ur — habár alaposan — H. M.-nak jó bizonyítványt adni, mikor az Cserniről oly furcsákat tud mondani, s Hegedüst a fogyasztási adóval igazán fogó állapotba hozza minden becsületos n.-királyi lakos előtt tettszessel fogadott cikkekben? Hogy tudott a főjegyző ur oly meggondolatlan lenni, és előbb meg nem kérdezni eziránt Feldman Jónást, meg Hegedüs uratam? Ez máskor ne történjék, mert okvetlenül Szibériába kerül. Valóságos bornirtság különben az egészben az, hogy ily indítványokat Cserni ad be, ki Hegedüs druzsájával nem tudja magát másképp megbuszolni az őket méltán sujtott cikkekért, mely H. M. elvtársunk erős e igazságság tollából folyt? Hát csak fáj ugye? Ezért kellett Hemmertet elfogni! No de lesz még Hegedüs uramra is dér, hiába apellál, hiába utazgat Budapestre!

Ugye, ez már igazán Furcsa.

„Istentől jövök én, az isten nevében. . . Nem akarja, trónján, hogy hazugság legyen. — Ki ne mond az ígét, rőt Káldinak, lányka, — Mert szivednek titkát a jó isten látja. —

E titoknak kulcsa. — adj halát az égnek! — A kezemben van, hogy megmentsélek téged. — Ósz apa, mit tettél? — szívt meg se kérve, — Eliligéd lányod, ki többet ad érte.

Jó lovagok! a nő nem vásári kelme. — Szíve van a nőnek, s szívében szerelme: Ne alkudjatok rá, mint a portékára; — Szerelmelem viszontszerelem az ára!”

Ekkép végzi e szót magyarok királyja. S lelkesünten éljont zugnak mind reája; — Csak Káldinak arca lön reá sötétebb. — — Hát Loránt s a lányról mit beszéljék néktek?

... Két szerető kebel, két szerető ajak, Hol egymást érinti, hol egymásba halhat: — Ott van a boldogság, amiert futsz, fáradsz. . . — S Loránt az Piroksa feltalálták már azt!

A „DEBRECZEN” tárczája.

Mátyás a nászban.

— Népies elbeszélés. — Illyés Balinttól.

I. Rozgonyi Piroksa szeme ki van sírva. Szíve majd megszakad, sulyát alig bírja; — Pedig ami nyomja, egy ige . . . csekélység! — Hajh, hogy ez az ige annyi szívet tép szét!

Piroksa szemén is megült már az álom; — Könnyel ázva szárnya, hogy tovább ne szálljon; — De azért sokáig nem maradt meg rajta; — Bánatos csalóagny hangja tova csalta. —

Bánatos csalóagny . . . bus szerelmi ének, — Hangzik a várkertből, — s a leányka ébred; — S a tova szálló dal hívogatta, csálva, — Kedvese dobogó kebelére caalja. —

Szép Piroksa szemén, hogy Lorántot látja, — Felragyog az öröm legdrágább gyémántja; —

Mintha sejténé, hogy most is ide készül, — Csak lehetne szólni a király szemétül. —

De királynak most is telkolt már gyanuja, — Még több okot adni nem akar gyanura, — Kűszködik a vágygál; — melyik lesz erősebb: Ó győzi le szívet, — vagy a szíve ótet?

II. Este van . . . a földre ráborulva szárnya, — Meghuzódott a zaj féltében alája. — Rozgonyi várában szinte nyugalom van, — A bagoly hubog csak, fen az örtroronyban.

Piroksa szemén is megült már az álom; — Könnyel ázva szárnya, hogy tovább ne szálljon; — De azért sokáig nem maradt meg rajta; — Bánatos csalóagny hangja tova csalta. —

Bánatos csalóagny . . . bus szerelmi ének, — Hangzik a várkertből, — s a leányka ébred; — S a tova szálló dal hívogatta, csálva, — Kedvese dobogó kebelére caalja. —

Szép Piroksa szemén, hogy Lorántot látja, — Felragyog az öröm legdrágább gyémántja; —

Mintha sejténé, hogy itt közel vadászgat, — Legtöbb lovagja a lovagkirálynak . . .

„Istentől jövök én, az isten nevében. . . Nem akarja, trónján, hogy hazugság legyen. — Ki ne mond az ígét, rőt Káldinak, lányka, — Mert szivednek titkát a jó isten látja. —

E titoknak kulcsa. — adj halát az égnek! — A kezemben van, hogy megmentsélek téged. — Ósz apa, mit tettél? — szívt meg se kérve, — Eliligéd lányod, ki többet ad érte.

Jó lovagok! a nő nem vásári kelme. — Szíve van a nőnek, s szívében szerelme: Ne alkudjatok rá, mint a portékára; — Szerelmelem viszontszerelem az ára!”

Ekkép végzi e szót magyarok királyja. S lelkesünten éljont zugnak mind reája; — Csak Káldinak arca lön reá sötétebb. — — Hát Loránt s a lányról mit beszéljék néktek?

... Két szerető kebel, két szerető ajak, Hol egymást érinti, hol egymásba halhat: — Ott van a boldogság, amiert futsz, fáradsz. . . — S Loránt az Piroksa feltalálták már azt!

Színházi szemle.

Hétfő, nov. 2. „Egy szegény ifjú története“... szimű 5 felv. Irta Feuille Octav.

Jól sikerült előadás. Törökne Margit szerepét helyes felfogással és szépen játszotta.

A rendezésben egy kis lassuságot vetünk észre, s így történt, az előadás 10 órákor ért véget.

Armin gróf és a magyar szabadságharc. Az Armin-affaire alkalmából a Pall Mail Gazette...

Ausztria. Az országgyűlés erőlyesen dolgozik. A bizottságok szorgalmasan működnek...

Külföld. Spanyolország. Villafrankánál nagy ütközés történt...

Peking és Jeddóhól érkezett tudósítások azt jelzik, hogy a viszony még mindig békés állapotban van...

ról már volt lapunkban szó, az indiai táviratok újabbán kétes hírt hoznak...

A Táncsics Mihály hagyatéka (egy ház és egy telek) m. hó 31-én elárvereztetett.

UJDONSÁGOK.

A főiskolai hittanszaki önképző társulat holnap délután 4 órakor a 6-ik teremben...

Révész Imre „Magyar prot. egyházi és iskolai figyelmeztető“-jének novemberi füzetét megjelent...

A kereskedő ifjak önképző-egylete által rendezendő felolvasások a héten pénteken este veszik kezdetüket...

Öszinte részvételt vetünk a hírt, hogy színtársulatunk egyik kedvelt tagja Lukácsin beteg.

Van közös iskolánk. Egy tanügybarától következő sorokat vettük: „A Debreczen“ közlekedési számában azon megjegyzés foglaltatik...

Fényes ebéd volt tegnap Huzly prépostnál. A vendégek közt voltak láthatók: városunk főispánja...

Erdélyi Mariette kisasszonynak mult szombati első fellépése alkalmából a lapnak tegnapi számában megjelent s a teljes elfogultatlanság színt viselő műbrátrának csupán azon különben lényegtelen megjegyzésére van észrevételünk...

Lapunk mult havi számainak egyikében azon rövid hírt közöltük, miszerint Nagykarolyban lapot akarnának megindítani...

Házi tolvaj. Egy csizmadiamester több ízben vette észre, hogy kamarájából a kész csizmák közül, hol 2, hol 3 pár hiányzik...

nak közlését írték tegnap, azonban az — az elnöki utasítás ellenére sem küldetett be hozzánk.

A helybeli felsőbb gazdasági tanintézet hallgatóinak ösmerkedési estélye, mely mult hó utolsó napján tartott meg, egyike volt a legsikerültebb mulatságoknak...

Nyilvános kérelem. A „Hon“-nak 1868. április 15-én megjelent 87-ik számában, az ujdonságok rovatában közzétett azon közlésre, hogy azok, kik Lukács Dénes végtszességét...

Egy iparostanoncz szökött meg tegnap gazdájától, vivén magával egy kis zsepézt is. A rendőrség azonban elcsipte, mielőtt a várost elhagyta volna.

Heti vásárunk ma eléggé látogatott volt egy a természetjárók, mint ezek vásárlói által, mindazáltal megjegyeznünk kell, hogy a tengeriből hozott halak mennyiségét tekintve...

Északiraki utazók. Petermann „Földrajzi közleményei“-nek épen most megjelent tízedik kötetében összeállítja roviden — még pedig térképpel is — az eddig ismeretes, nevezetesebb északsarkai utazásokat...

Hazai hír. Borzaszói gyilkosság követte. A O-Homoron folyó hó 25-én, egy családapa nevével és két gyermekével meggyilkoltatták...

Arverési hírdetés. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről keltette a következő hírdetést: Borzsdóv részére a Borzsdóv térségben...

után az öt többször megkísérelt tolvajt feljelentette.

Egy keddessel fenyegető kőfalkerítés van Miklóscsuzán a ref. egyház tulajdonát képező iskolánál melynek aljából a kőveket rozszakarva egyenként annyira kiszédezték...

Nyilvános kérelem. A „Hon“-nak 1868. április 15-én megjelent 87-ik számában, az ujdonságok rovatában közzétett azon közlésre, hogy azok, kik Lukács Dénes végtszességét...

Egy iparostanoncz szökött meg tegnap gazdájától, vivén magával egy kis zsepézt is. A rendőrség azonban elcsipte, mielőtt a várost elhagyta volna.

Heti vásárunk ma eléggé látogatott volt egy a természetjárók, mint ezek vásárlói által, mindazáltal megjegyeznünk kell, hogy a tengeriből hozott halak mennyiségét tekintve...

Északiraki utazók. Petermann „Földrajzi közleményei“-nek épen most megjelent tízedik kötetében összeállítja roviden — még pedig térképpel is — az eddig ismeretes, nevezetesebb északsarkai utazásokat...

Hazai hír. Borzaszói gyilkosság követte. A O-Homoron folyó hó 25-én, egy családapa nevével és két gyermekével meggyilkoltatták...

Arverési hírdetés. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről keltette a következő hírdetést: Borzsdóv részére a Borzsdóv térségben...

Egy vig férfitársaság utasított vasuton egy csinos nővel. Kinek ajakán kaczerón búsülkedett egy kis fekete tapasz. A mordony éles füttye figyelmeztetően hangzék...

Petőfi emlékére a szegedi olvasóegylet folyó hó 15-ére ünnepélyt rendez. A műsorozat vázlatkészsége a megjelenendők számára szellemi gyönyört biztosít.

Gyula-n a „szerezház“ építése igen szépen halad előre.

A csabai evang. egyház a magyar iskolát nagyon elhanyagolja, ami az elhajlás hazafiatlanságáról szomorú bizonyítvány.

Arvai József Szeged városi főpénztári tiszt nagymérvű szikasztást követett el, emiatt be is fogott. A vizsgálatból kiderült, hogy a hűlen hivatalnok a közpénzt saját javára kamatoztatta...

Délutáni posta.

Az egyes miniszteriumok költségvetéseinek összeállítására, az azokhoz csatolt indoklások némi változást követett el a miniszteriumok által tervezett azon reformokra is, melyek befolyást gyakorolnak az államköltségvetés mérlegére...

Debreczeni színház.

Szerdán, nov. 4-én 1874. 5. szám.

Adatik: A szép Dunois lovag.

Vig operette 2 felv. Irta Chivot és Daru. Zenéjét szerlette Lecoque. Franciaiból fordította Latabár.

Ezt megelőzi: Az egyetlen leány.

Vigjáték 1 felv. Irta Gr. Fredrő Sándor, fordította Radnótfai Sámuel. 1868.

Helyárok: Alsó és középső páholy 4 ft — Csaldái páholy 6 ft. — Másodemeleti páholy 3 ft. — Temeletti páholy 80 kr. — Földszinti zárszék 60 kr. — Amellett zárszék 50 kr. — Földszinti bemenet 40 kr. — Karzat 30 kr. — Deákjegy 30 kr. — Garnison örmestertől lefele 30 kr. — Gyermekjegy 30 kr.

Kezdetle 7 órakor, vége 9 után.

Bécsi tözde nov. 3. (Távirati tudósítás.) Ezüst 104.—, cs. arany 5.21—; Napoleonarany 8.84.

Felolvas szerkesztő s kiadóulajdonos: OLAH KÁROLY.

Főmunkatárs: SZATHARI KÁROLY.

H I R D E T É S E K.

Table with columns for book titles, authors, and prices. Includes '228. ARJEGYZÉKE' and 'Arverési hírdetés'.

Arverési hírdetés. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről keltette a következő hírdetést: Borzsdóv részére a Borzsdóv térségben...